

Til §§ 103—106, 107, 1ste Del, 108, 113, 121, 140 og 147.

Forslaget gaar ud paa at ændre Retsplejelovens Regler om Fordelingen af Straffesager mellem Landsret og Underret i Overensstemmelse med Straffeprocessudvalgets Udkast, dog at man ikke afskærer „Tilstaaelsessager“ fra at blive behandlet under Nævningers Medvirkning, hvad Højesteret har udtalt at maatte nære nogen Betænkelse ved.

I den foreslaaede Skikkelse afviger disse Bestemmelser fra Retsplejelovens nugældende, ved Lov Nr. 300 af 30. Juni 1922 § 61 fastsatte Regler for det første i den formelle Henseende, at § 687 nærmere definerer, hvilke Sager der er Landsretssager, og § 688 henlægger de øvrige Sager til Underret, medens den nugældende § 687 definerer Underretssagerne og § 688 henlægger de øvrige Sager til Landsretterne (i Overensstemmelse med Princippet i Retsplejelovens §§ 224 og 225), samt at den nuværende § 687, b, 1—2 er slaaet sammen til eet Punkt. Ved disse Forandringer, der er anbefalede af Højesteret, formenes Affattelsen af disse udviklede Bestemmelser at blive klarere.

I reel Henseende afviger Forslagets Regler fra nugældende Ret paa to Punkter. Dels foreslaas det at genindføre den ved Lov Nr. 300 af 30. Juni 1922 § 61 ophevede Bestemmelse om, at Sager, der henhører under Statsadvokatens Paatale, altid af denne kan indbringes umiddelbart for Landsretten, naar han af særlige Grunde finder det hensigtsmæssigt, og Sigtede (eller dennes Værg) samtykker deri, idet denne Bestemmelse undertiden har været savnet. Dels indeholder Forslaget en Ændring med Hensyn til Adgangen til at faa Erstatningskrav i Anledning af uforskyldt Varetægtsfængsel eller uforskyldt Udtaaelse af Straf paadømt under Medvirkning af Nævninger, jfr. herom Bemærkningerne lige nedenfor.

Fra Lovforslaget 1925—26 (§§ 103—108 m. fl.) afviger nærværende Lovforslag kun ved, at de i Retsplejelovens nuværende § 687, b, 3 nævnte Sager, begaaede af mere professionelle Forbrydere, vedbliver at være Underretssager, saaledes som det siden Loven af 30. Juni 1922 har været Tilfældet. Naar man paa dette Punkt foreslaar at opretholde gældende Ret, skyldes dette dels Frygten for, at en Forandring vil medføre en Overbebyrdelse af Landsretterne — det var netop Formaalet at hindre dette ved Loven af 1922 —, dels

at den nugældende Ordning ikke har frembudt nogen Betænkelse, hvad der er bekræftet saavel tidligere af Straffeprocessudvalget som nylig af Retsplejeudvalget og Østre Landsret. Disse har da ogsaa alle, ligesom et Flertal indenfor Vestre Landsret, udtalt sig for paa dette Punkt at opretholde den nugældende Ordning.

Til §§ 103, 112, 133, 136—138, 143 og 144.

Jfr. Bemærkningerne til Lovforslag 1925—26 §§ 103, 112 m. fl., med hvilke Paragraffer nærværende Lovforslag stemmer overens.

Til § 107, 2den Del.
Formel Ændring.

Til § 110, 1ste Stykke.

Jfr. Bemærkningerne til Lovforslag 1925—26 § 110, 1ste Stykke, 2den Del, hvormed nærværende Forslag stemmer overens.

Til § 111, 1ste Del.

Med Hensyn til Ændringerne i Retsplejelovens § 721, 1ste Stykke, 2den Afdeling bemærkes følgende:

Indføjelsen af nyt Litra i tilsigter at raade Bod paa, at Ligsynsloven hidtil ved en Forglemmelse ikke er blevet opført i 2den Afdeling.

Angaaende Ændringen i det nuværende Litra cc henvises til Bemærkningerne til Lovforslag 1925—26 § 111, 1ste Del, hvormed nærværende Lovforslag stemmer overens.

De øvrige Ændringer er væsentligt af formel Natur og skyldes nyere Love, nemlig med Hensyn til

Litra m: Sømandslov Nr. 181 af 1. Maj 1923 §§ 78 og 83, jfr. Lov Nr. 182 af samme Dato, Afsnit I.

Litra n: Lov Nr. 156 af 14. April 1920 § 18.

Litra q: Lov Nr. 145 af 29. Marts 1920 §§ 43 og 44.

Litra t: Lov Nr. 95 af 1. April 1925 § 23.

Litra u: Lov Nr. 269 af 3. November 1924.

Litra v: Lov Nr. 268 af 3. November 1924.

Litra y og z: Lov Nr. 145 af 29. Marts 1920 § 43, 4de Stykke og § 44.

Litra aa: Lov Nr. 145 af 12. Marts 1918 § 14.